

ver jo bare brugt til at lukke nogle huller og rette op på nogle nedskæringer, som regeringen har gennemført indtil videre, med. Det er selvfølgelig bedre end ingenting, men der er ikke den nødvendige investering.

Kl. 16.25

Vi er nødt til at lave en massiv skattereform, men ikke efter den radikale model, som i den grad er asocial og forgylder dem, der i forvejen har de høje indkomster, og som ud over med efterlønsindgrebet også med skattepolitikken rammer de dårligste indkomster. Der er brug for en skattereform, som kan være med til at skabe grundlaget for fremtidens velfærdssamfund.

Jeg vil godt lige indledningsvis sige, at det er helt afgørende at få slået fast, at der er behov for disse reformer. SF har den opfattelse, at vi skal gøre meget for at få udvidet arbejdsstyrken på flere leder. Vi skal sikre en bedre vejledning og rådgivning af unge i deres studievalg og en bedre støtte til dem, som har valgt, så man undgår det massive fravalg eksempelvis på de tekniske skoler og undgår en række af de frafald, der sker på universiteterne og andre videregående uddannelser, sådan at man får unge hurtigere igenem – ikke ved at straffe dem for at vælge forkert, men ved at rådgive dem bedre. Det er den ene vej.

Den anden vej er, at vi skal blive bedre til at få den del af arbejdsstyrken, som ikke er inde på arbejdsmarkedet, trukket derind. Det er den massive indsats med omskoling og efteruddannelse og det er den massive integrationsindsats, som vi skal have udviklet, sådan at vi får flere ind på arbejdsmarkedet. Det er noget, der også kan ske relativt hurtigt, men det er nødvendigt.

Den tredje vej er, at vi også skal forsøge at sikre, at folk kan blive længere tid på arbejdsmarkedet, i takt med at vi lever længere. Det kan ske ved en massiv satsning på arbejdsmiljø og forebyggelse, altså både ved forebyggelse i forbindelse med arbejdsmiljøet, ved forebyggelse i forbindelse med den personlige sundhed og ved forebyggelse i forbindelse med den måde, vi indretter arbejdspladserne på.

Det er den måde, man kunne løfte opgaven på. Det var i øvrigt også den tilgang, SF havde, da vi blev inviteret til det første møde i velfærdsforhandlingerne, hvor vi sagde: Vi er med på at løfte den opgave, fordi vi mener, at det er nødvendigt. Vi har faktisk oven i købet som det første parti i oppositionen for flere år siden fremlagt en alternativ 2010-plan, som netop pegede på nødvendigheden af reformer for at kun-

ne imødekomme de demografiske udfordringer, man stod over for.

Vi blev bare mødt af en anden dagsorden end den, vi troede vi skulle forhandle på baggrund af. Vi troede, vi skulle forhandle fremtidens udfordringer, men vi blev stillet over for en indgangsbillet, som hed: Hvis I ikke er med til at sige ja til at skære i efterlønnen og forhøje pensionsalderen, bliver I ikke inviteret til flere møder. Og alle vores gode argumenter for at sige, at man kunne løfte opgaven på en anderledes, mere konstruktiv og positiv måde, som ikke ramte de dårligst stillede, blev verftet af bordet, og vi blev ikke inviteret siden.

Derfor er det selvfølgelig lidt skuffende, at Socialdemokraterne blev hængende og sagde, at det mest interessante var at få lov til at være med til at forringe efterlønnen og forhøje pensionsalderen. Det var slet ikke nødvendigt. For hvad er det, der sker, når man laver et indgreb som det, vi er vidne til her? Hvem er det, man rammer? Er det en som mig, som har en god pensionsordning, som har selvpensioneringsopsparingsordning ved siden af, og som i kraft af regeringens skattestop og boligpolitik har fået 3 mio. kr. i friværdis igennem de sidste 10 år? Næ, for min skyld kan man fjerne efterlønsordningen; jeg skal nok klare mig.

Men hvem kan ikke klare sig? Hvis jeg nu ikke var kommet i Folketinget og ikke havde lavet alt det, jeg lavede og i stedet skulle have været jord- og betonarbejder, ja, så kan jeg godt love jer, at hvis jeg ikke havde været førtidspensionist i dag, ville jeg have set frem til at kunne få efterløn som 60-årig, for så havde jeg været nedslidt. Og så havde jeg ikke haft mulighed for at sige: Jeg tager da lige 1, 2, 3, 4 eller 5 år mere. Det er jo den situation, vi er i i dag. Det er derfor, vi ikke ser en jord- og betonarbejder på 60 år i aktiv tjeneste; det er derfor, vi ikke ser en sygeplejerske eller en hjemmehjælper, for de er slidt op.

Og på en mærkværdig måde er det sådan, at samfundet er indrettet sådan, at de, der har det hårdeste fysiske belastende arbejde, også er de, som vi giver den dårligste løn og dermed de færreste valgmuligheder. Det er dem, som et flertal i Folketinget nu lovgiver omkring og siger: I, der har de erhverv, skal blive længere, I får ingen valgmuligheder, I må tage de ekstra år; først hæver vi efterlønsalderen til 62 år, så lægger vi indekseringen ind, som der står i lovforslaget, hvor efterlønsalderen skal stige til 66 år, og hvor pensionsalderen tilsvarende skal stige